Μετά από ότι είχε συμβεί, καθώ ς έβλεπα να ανάβουν τα πυροτεχνήματα και να χρωματίζουν το μαύρο ουρανό της Jeddah, μου πέρασε η ιδέα ότι ταυτόχρονα έσβηνε το motorsport.

Η επιθυμία, η διάθεση για θέαμα με κυριότερο εργαλείο την τεχνολογία αλλάζει την μορφή των πραγμάτων στον πλανήτη και όπως με χαριτωμένη μελαγχολία θα έλεγε και ο Τζιμάκος: *«..στην Νέα τάξη πραγμάτων τα πράγματα ήμαστε εμείς».* Σε ένα κοινό αδηφάγο, από καιρό έτοιμο να παρακολουθεί μέσα από κλειδαρότρυπες όλα γίνονται θέαμα. Η ενημέρωση, οι εκλογές, τα σπορ, ο έρωτας, τα Χριστούγεννα, τα πάντα.

Βοηθά και το χρήμα που, ίσως, όσο ποτέ στην Ιστορία, περισσεύει τόσο πολύ κάπου και λείπει τόσο πολύ, από κάπου αλλού. Το χρήμα είναι σαν την εξουσία. Διαφθείρει, χαλάει τις συνταγές. Και όσο πιο άφθονο, τόσο πιο πολύ χαλάει τις συνταγές.

Η πίστα Jeddah Corniche που σχεδίασε ο Carsten Tilke, γυιός του γνωστού σχεδιαστή Hermann Tilke για την οποία ξοδεύτηκε τεράστιο ποσό θα χρησιμοποιηθεί δυο μόνο φορές, και ακολούθως από το 2023 θα χρησιμοποιηθεί η υπό κατασκευή πίστα στην τοποθεσία Qiddiyah.

Το βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας και ο οργανισμός της F1 προχώρησαν σε μια θηριώδη συμφωνία 900 εκατομμυρίων δολαρίων, καθώς για τα δέκα επόμενα χρόνια θα καταβάλλονται 90 εκατομμύρια ανά έτος ως τέλος φιλοξενίας.

Ποσό ικανό ώστε να σκεφτούμε, εμείς, εδώ, ότι χάρη μεγάλη μας κάνουν που μόνο με 1,5

εκατομμύριο από το Δημόσιο κορβανά, λίγες χαιρετούρες από τον πρωθυπουργεύοντα και αρκετές εκδηλώσεις από τον υφυπουργό μετέχουμε του WRC.

Ποσό ακόμα πιο ικανό για το πως, η μαύρη συνείδηση και φωνή του sir Lewis για κάποια δικαιώματα ίσα που ακούγεται ως ψίθυρος κάτω από τα βαριά χάλιά των μεγάλων συμφερόντων.

Ο sir Lewis που μπορεί να έχει επτά τίτλους, 103 νίκες, 103 poles επειδή οδηγούσε καλύτερα αυτοκίνητα, που μπορεί να ντύνεται και να φωτογραφίζεται σαν λατέρνα στολισμένη, διάστικτος από δερματοστιξίες, αλλά πίσω από το βολάν είναι πελώριος. Είναι λέων. Μα και σαν προσωπικότητα εκτός μότορσπορ, ο μικρός το δέμας Βρετανός μετρά. Και μόνο ότι λόγω χρώματος επιδερμίδας ξεκίνησε από το περιθώριο του δίνει πρόσθετη αξία.

Ο φετινός διεκδικητής και βασικός αντίπαλός του, είναι κάτι ολότελα διαφορετικό. Βλοσυρός από τότε που πιτσιρικάς άλλαζε τροχούς στα κάρτινγκ με τα υγιή κόκκινα του μάγουλα, μεγάλο ταλέντο, ανέβηκε στην κορυφαία κατηγορία στην τρυφερή ηλικία των 17 ετών, έλαμψε αμέσως και όλοι καταλαβαίναμε ότι είναι πρωταθλητής εν αναμονή.

Η εκδήλωση της οργής του πατέρα του, όταν ο Max χτύπησε το αυτοκίνητο στις μπαριέρες στις δοκιμές κατάταξης στον αγώνα της Jeddah, χάνοντας την pole, δείχνει εν πολλοίς την αγωνιστική μήτρα από την οποία γεννήθηκε. Τα τροφεία της συνέχειας ανέλαβε η νοοτροπία της ομάδας του.

Η εκλογή του Max ως οδηγού της ημέρας, αποτελεί βασικό στοιχείο μιας αδιαφάνειας στην αντίληψη, για να το πω διακριτικά, όσων ψηφίζουν. Ήρθε λίγες ώρες νωρίτερα από μια παρόμοια διαδικασία, εδώ στη γη μας καθώς επελέγη ως runner up στην ηγεσία του ex Πα.Σο.Κ., ο εγγονός του Γέρου, αποδεικνύοντας την ίδια θολή κρίση, την ίδια αδύναμη μνήμη των ψηφοφόρων.

Ζούμε σε μια εποχή όπου μερικοί από τους πρεσβύτερους αναπολούμε τον ειλικρινή μακιαβελισμό του Enzo, από την υποκριτικό ορθολογισμό του Horner. Ακόμα και τις αναμφίβολα αντιδεοντολογικές πρακτικές του Ανδρέα από τις ποδηλατικές δεξιότητες του Γιώργου.

Ζούμε σε μια εποχή όπου το αυθόρμητο γέλιο του Mo Salah, αυτού του μελαψού καλλιτέχνη από τη φωτεινή λεκάνη της Μεσογείου που ξεδιπλώνει το ταλέντο του στο σκοτεινό Merseyside, ως απάντηση στην ερώτηση για κάποιο σχόλιο που βρέθηκε 7ος στην λίστα των καλύτερων παικτών της χρονιάς, αποτελεί μια ακόμα ένδειξη ότι ζούμε την περίοδο όπου το θέαμα υποτάσσει το σύμπαν.